

ninger, kan gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til eventuelt at træffe de fornødne Beslutninger til saadanne Foranstaltningers Gennemførelse, for saa vidt Landkommuner skal deltage, dog i fornødent Fald efter Forhandling med Amtsraadet.

Jeg skal i øvrigt kun bemærke, at de øvrige Bestemmelser falder nøje sammen med dem i de gældende Love. Dog er der vedrørende Skattens Udskrivning foretaget et Par Ændringer, hvoraf jeg skal nævne to. Det foreslaas nu ikke at binde Kommunerne til at udskrive Dyrtidstillægsskatten som en procentvis Forhøjelse af samtlige kommunale Skatter, men som en procentvis Forhøjelse af en eller flere af de kommunale Skatter, og saaledes at Kommunerne selv kan træffe Valget om, hvor de vil lægge Forhøjelsen. Enhver vil forstaa Begrundelsen heraf. Endvidere foreslaas det med Hensyn til Dyrtidsskattens Paaligning ikke at fastsætte i Loven nogen højeste Grænse, hvorved Fritagelse for at falde ind under Dyrtidsskatten begrænses. I øvrigt er de forskellige Skattebestemmelser i væsentlig Overensstemmelse med de nugældende.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting. Som Bilag er nu optrykt de Oplysninger om Dyrtidslovens Forvaltning i den forrige Periode, som jeg havde Lejlighed til at gøre Rede for, da jeg i forrige Rigsdagssamling fremsatte Forlængelsesforslaget, og som den Gang fremlagdes paa Rigsdagens Bureau til Eftersyn. Her vil altsaa findes det Statistiske Departements Gennemgang af Kommunernes Indberetninger og Tabeller, som viser, hvorledes Dyrtidsloven er blevet forvaltet, og hvilke Udgifter den har medført for Kommunerne og Staten. Jeg formoder, at der ikke vil være nogen Tvivl om, at Dyrtidslovens Gyldighed maa forlænges, og haaber, at det maa lykkes at give Bestemmelserne om Kommunernes Beføjelser og Statens Refusion en saadan Form, at der nu om dette Spørgsmaal, som der alt for længe har staaet Strid om, kan naas Enighed.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.* Titelen nævner Ordet: Ændringer, og der er ogsaa en Række Ændringer, der fremsættes Forslag om formelt, men i Virkeligheden er der Tale om en Forlængelse. Den gældende Arbejdsløshedslov udløber ved Udgangen af Juni Maaned, og det foreslaas nu, at dens Gyldighed forlænges til Udgangen af Oktober Maaned. Fra Arbejdsløshedsin-

spektoratet foreligger der en Skrivelse til Indenrigsministeriet om, at Arbejdsløshedsnævnet sammen med Arbejdsløshedsinspektøren har forhandlet om dette Spørgsmaal og anbefaler en saadan midlertidig Forlængelse af Loven uforandret.

Aarsagen til, at saavel Inspektorat og Nævn som Ministerium saaledes foreslaar en uforandret, men kortvarig Forlængelse, er den, at man mener, at det er rigtigt paa Grundlag af de indvundne Erfaringer at benytte de mellemliggende Maaneder til Overvejelser af, om der ikke maa anvendes visse ændrede Principper for denne Understøttelse i Fremtiden. Jeg skal nævne, at Arbejdsløshedsinspektøren herom har udtalt følgende: „Under Forudsætning af fortsat Krig og fortsat Arbejdsløshed vil man til Vinter komme til at staa overfor en stor Del Arbejdere, hvis Arbejdsløshed har varet det meste af et Aar. For disses Vedkommende vil den nu ydede Understøttelse sikkert vise sig utilstrækkelig, men ved Spørgsmaalet om Forhøjelse heraf staa man overfor en Opgave, som Arbejdsløsheds-kasserne neppe kan løse uden Brud paa deres grundliggende Princip derved, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen kommer for nær op til Lønningerne, i hvert Fald for de lavere lønnede Arbejdere indenfor de forskellige Fag.“ Det er Kollisionen mellem de to Synspunkter: Menneskelivets Opholdelses Synspunkt, at disse Understøttelser er tilstrækkelige, og paa den anden Side det sociale Synspunkt: Arbejdsløsheden set fra Arbejdsløsheds-kassernes Synspunkt, at Arbejdsløsheden ikke bliver større end Lønnen, det gælder om at finde en tilfredsstillende Løsning af. For at vinde Tid til Overvejelse heraf er det, jeg har tiltraadt Forslaget om og anbefaler en uforandret Forlængelse paa kort Tid af den nugældende Lov.

Jeg skal, forinden jeg gaar over til det næste Lovforslag, ganske kort oplyse, at efter den nugældende Lov er der i Tiden indtil den 22. Maj 1918 anvendt af Statskassen følgende Midler til Arbejdsløshedsunderstøttelsen: efter Lovens § 4 Statstilskud til Kasserne 2½ Mill. Kr.; efter § 5, som handler om de nyoprettede Arbejdsløsheds-kasser, knap 200'000 Kr., væsentlig til Musikerne. Efter Lovens §§ 6 og 7, Tillægsunderstøttelse og Huslejhjælp, i alt et Beløb af noget over 12 Mill. Kr., til sammen altsaa henved 15 Mill. Kr. Arbejdsløsheden er, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, lykkeligvis for Tiden for det samlede Tals Vedkommende i Nedgang. Da vi første Gang i Oktober 1917